

Bil pa je tudi že skrajni čas; komaj so se knjige vrnile na police, je udarila stenska ura eno po polnoči.

Vladko se je v postelji dvignil in buljil v temo. Ali je bilo vse to res ali samo sanje? Samo sanje so bile, ampak grozne. Po vsem telesu je še čutil bolečino — moralo je biti vendarle vse res!

Vladko je položil glavo na blazino in jokal. Potem je s tresočimi se ustnicami zašepetal v noč:

»To je bilo strašno, ampak — prav mi je. Zakaj sem bil tak...! Poslej se bom pa res poboljšal!«

In svoje besede ni prelomil. Odslaj je ravnal s knjigami zelo lepo, skoraj nežno, tako da je bil vzor dobrega čitatelja.

PIKAPOLONICE

Ljubke pikapolonice, ki veljajo pri marsikaterem narodu za srečnosne živalce, so po svetu precej močno razširjene. Staro in mlado je zadovoljno, če vidi, da se kje plazi ali leti ta lepi hrošček, ne ve pa nič o njegovih s pičicami posutih krilih. Pa vendar poznamo danes okrog 500 vrst različnih pikapolonic. Po legi in po številu pičic na krilih spozna entomolog (strokovnjak za hrošče) posamezne vrste teh hroščev. Zelo čislajo to lično žuželko

tudi kmetovalci, ki vedo, da je pikapolonica največji in najneusmiljenejši sovražnik listnih uši, ki uničujejo tam, kjer se zaredijo v velikih množinah, sadne in trtne nase, pa tudi rože pri vrtnarjih. V ta namen so v Ameriki ustanovili posebne farme, kjer rede te koristne hroščke v velikih množinah. Pikapolonice prodajajo ti farmarji zelo drago in imajo vedno dovolj odjemalcev. Prodajajo jih po teži, kar na kilograme, ker bi štetje živalc vendarle bilo prezamudno, če je sploh mogoče.

Mirko Šubic: POMLADNA VINJETA